

ഭാഷാ ദീപിക
ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഭാഷാ ദീപിക

G. Sankara Kurup
(Malayalam: Article)

These electronic versions are released under the provisions of [Creative Commons Attribution](#) license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in [L^AT_EX](#) in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using [X_YL^AT_EX](#) from [T_EXLive](#) 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by [Rachana Institute of Typography](#). The font used for Latin script was [Linux Libertine](#) developed by Philipp H. Poll.

Cover: [A composite imaginary view of Japan](#) a painting.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

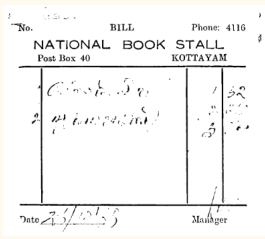
കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന

വ്യാകരണ പുസ്തകം

—സക്കറിയ

ഹൈസ്കൂളിലാണ് (1958-61) “ഭാഷാ ദീപിക” ആദ്യം എന്റെ കയ്യിലെത്തുന്നത്. വ്യാകരണം എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. വൃത്തശാസ്ത്രവും അതു പോലെതന്നെ. പൂവത്തിങ്കൽ ചാക്കോ സാറും തോമാ സാറും (തോമാ സാറിന്റെ വീട്ടുപേർ മരണംപോയി—വീട്ടുപേർ ചേർത്താണ് സാറന്മാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.) ആണ് മലയാളം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്—സുന്ദരമായി, സുഗമമായി, ലളിതമായി. പഠിക്കാനുള്ള വ്യാകരണത്തിനപ്പുറത്ത് ഞാൻ “ഭാഷാ ദീപിക”യിൽ കാടുകയറി വായിക്കും. കാരണം ജി ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചത്—കൊച്ചു കൊച്ചു രത്നക്കല്ലുകൾ പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലുമുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ. വായിൽ വെള്ളമുറ്റുന്ന, മധുര പലഹാരം പോലെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ. ‘ആലസ്യമാണ്ട മുഖമൊട്ടു ക്കുനിച്ച്’വും ‘അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയ’വും ‘ഉടൻ മഹാദേവിയിടത്തുകൈയി’ലുമെല്ലാം ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടെത്തിയത് “ഭാഷാ ദീപിക”യിലാണ്. അതായിരുന്നു ജിയുടെ മന്ത്രവാദം: കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വ്യാകരണനിയമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഹൃദയഹാരികളും ലളിതങ്ങളുമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്നെപ്പോലെയൊരാളുടെ തലയിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി പതിച്ചു വെച്ചു. മാന്ത്രികനായ കവിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം നല്ല ഗദ്യത്തിന്റെയും ഉപാസകനായിരുന്നു. “ഭാഷാ ദീപിക”യിലെ ഗദ്യമെഴുത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നെ എത്രമാത്രമാണ് കൊതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്!

ഞാൻ പഠിച്ച പുസ്തകം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നീട് 1966-ലാണ് കോട്ടയം എൻ ബി എസിൽ നിന്ന് “ഭാഷാ ദീപിക” (1 ഭാ. 62 പൈ.) “വൃത്തമഞ്ജരി” (2 ഭാ. 25 പൈ.) എന്നിവ വീണ്ടും വാങ്ങിയത് എന്ന് അതിനുള്ളിലിരിക്കുന്ന രസീത് പറയുന്നു. ഞാൻ “ഭാഷാ ദീപിക” വല്ലപ്പോഴും എടുക്കും. സ്നേഹ സന്തോഷങ്ങളോടെ മറിച്ചു നോക്കും.

ഇങ്ങനെ മലയാളം പഠിക്കാനുള്ള ഒരവസരം പിന്നീട് വന്ന തലമുറകൾക്ക് ലഭിച്ചില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് പരിതപിക്കും. അതിനെപ്പറ്റി ആളുകളോടു പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കും.

പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ സാധിക്കും? അപ്പോഴാണ് സായഹ്നയുമായി പരിചയപ്പെട്ടത്. ഞാൻ അന്നേ ദിവസംതന്നെ “ഭാഷാ ദീപിക” എടുത്തു കൊടുത്തു: നിങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര വായനാമേഖലയിലേയ്ക്ക് ഇതിനെയും കൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കുക. ഇങ്ങനെയും ഹൃദയത്തിൽ തൊടുന്ന, കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന, ഒരു വ്യാകരണ പുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരും തലമുറകൾ അറിയട്ടെ.

ഭാഷാ ദീപിക

രണ്ടാം പുസ്തകം
(ഹൈന്ദവ ക്ലാസികളിലേക്ക്)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:
ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഗവൺമെന്റിന്റെ ആജ്ഞാപ്രകാരം രചിച്ചത്.

PUBLISHED BY
THE GOVERNMENT OF TRAVANCORE-COCHIN

1955

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു നിയമിച്ച കമ്മിറ്റി പുതിയ പാഠപദ്ധതി അനുസരിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഭാഷാ ദീപിക ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ. ഒന്നാം പുസ്തകം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിലേക്കും മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലേക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; രണ്ടാം പുസ്തകം ഹൈ സ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേക്കും. ഒന്നാം പുസ്തകം ശ്രീ. ശുരനാട്ടു കുഞ്ഞൻ പിള്ളയും രണ്ടാം പുസ്തകം ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. രണ്ടു പുസ്തകവും കമ്മിറ്റി പരിശോധിച്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്.

—ഗ്രന്ഥകാരൻ

വാക്യം

പുറു വിടരുന്ന്. പുറു വാടുന്ന്.
പുറു കൊഴിയുന്ന്.

1. പുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന മൂന്ന് ആശയമാണല്ലോ, മുകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പദസമൂഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. 'വിടരുന്ന്' എന്ന മാത്രം പറഞ്ഞാൽ 'എന്തു വിടരുന്ന്?' എന്ന് ആകാംക്ഷ ജനിക്കുന്നു. 'പുറു വിടരുന്ന്', എന്നു പുരിപ്പിച്ചാൽ ആകാംക്ഷാപൂർത്തിയാകും; ആശയം പൂർണ്ണമാകും എന്നു സാരം. 'പുറു വാടുന്ന്', 'പുറു കൊഴിയുന്ന്', ഈ പദസമൂഹങ്ങളും ഓരോ ആശയം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ 'ഒരാശയം പൂർണ്ണമാകത്തക്കവണ്ണം സാകാംക്ഷങ്ങളായ പദങ്ങൾ ചേരുന്നതാണ് വാക്യം'. ഓരോ പദത്തിനും അർത്ഥമുണ്ടായിരുന്നാൽ മാത്രം പോര, എല്ലാം ചേർന്ന് ഒരാശയം വെളിപ്പെടുത്തുക കൂടി വേണം; എന്നാലേ വാക്യമാവുകയുള്ളൂ. 'കരുവികൾ, ഓലനാരുകൊണ്ട്', ഈ രണ്ടു പദത്തിനും അർത്ഥമുണ്ട്. എങ്കിലും ആകാംക്ഷ ശമിക്കുന്നില്ല. 'കൂട്ടുകെട്ടുന്ന്' എന്നുകൂടി ചേർത്തുനോക്കൂ. ആ പക്ഷിലെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു ആശയം പൂർണ്ണമായെന്നു തോന്നുന്നില്ലേ? ആ പദസമൂഹം വാക്യമാണ്.

അഭ്യാസം ൧

I വാക്യങ്ങളും വാക്യങ്ങളല്ലാത്ത പദസമൂഹങ്ങളും വേർതിരിച്ചെഴുതുക:-

1. ഭാരതി, പദവലി തോന്നേണം കാലേ കാലേ.
2. വാനോരനദീപുര വാണങ്ങളിടുന്ന ദീനാനുകമ്പിയാം കൃഷ്ണൻ തിരുവടി
3. ശാകന്തളം എന്ന നാടകത്തിന്റെ രചനകൊണ്ടു ലോകപ്രശസ്തി നേടിയു.
4. ശാന്തം വിജ്ഞാനത്തേയും കല സൗന്ദര്യബോധത്തേയും വികസിപ്പിക്കുന്നു.
5. നിന്നെച്ചൊല്ലിയുമില്ല കിളിനിയെന്നിക്കി മുല്ലയെ ചൊല്ലിയും.
6. കലാബോധം വികസിപ്പിക്കാതെ വ്യവസായം വളർത്തിയാൽ.

II യഥായോഗ്യം ചേർത്തു വാക്യമാക്കുക:-

സിംഹം	ഓരിയിടുന്നു.
പൂലി	കരയുന്നു.
പശു	അലറുന്നു.
കറുക്കൻ	മുരളുന്നു.
വണ്ട്	കൂടുന്നു.
കയിൽ	മുളുന്നു.

III ഉചിതമായ പദം ചേർത്തു വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുക:-

1. _____ രാമായണം കിളിപ്പാട്ടു നിർമ്മിച്ചു.
2. _____ കൃഷ്ണഗാഥ രചിച്ചു.
3. _____ തുള്ളൽക്കവിത ഉണ്ടാക്കി.
4. _____ സഹൃദയന്മാരെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കും.
5. _____ വിജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

2. 'പുറു വിടരുന്ന്' എന്ന വാക്യത്തിൽ ഏതു വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്? പുവിനെക്കുറിച്ചല്ലേ? അതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു? 'വിടരുന്ന്', എന്നാണല്ലോ. ഏതു വാക്യത്തിലും, ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഭാഗം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'സ്വതന്ത്ര്യം എന്റെ ജന്മാവകാശമാണ്', എന്ന വാക്യം പരിശോധിക്കാം. 'സ്വതന്ത്ര്യം' ആണ്, ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം; 'എന്റെ ജന്മാവകാശമാണ്' എന്ന ഭാഗം അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവമാകുന്നു. വാക്യത്തിലെ ഉദ്ദേശ്യം ആഖ്യായാണ്. അതിന് വിധേയമായ ഭാഗം ആഖ്യാതവുമാണ്.

ആഖ്യ	ആഖ്യാതം
പുറു	വിടരുന്ന്.
സ്വതന്ത്ര്യം	എന്റെ ജന്മാവകാശമാണ്.

അഭ്യാസം ൨

I ഉദ്ദേശ്യവിധേയങ്ങൾ വേർതിരിച്ചെഴുതുക:-

1. നന്നല്ല ദേഹം നിമിത്തം മഹാമോഹം.
2. പന്തിരണ്ടാംദിനം കാലത്തു സൈന്യവും പന്തി രണ്ടായിപ്പിരിഞ്ഞു യുദ്ധത്തിനായ്.
3. ലോകമാകുന്നു, നാടകരംഗം; നാമതിനെ നടന്മാരത്രേ.
4. മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല.
5. പണ്ട്, വിദർഭത്തിൽ ഭീമൻ എന്നൊരു രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു.
6. ഇവിടമാണദ്ധ്യാത്മവിദ്യാലയം.
7. കേരളം നമ്മുടെ ജന്മഭൂമിയാകുന്നു.
8. ഭാഷാഭിമാനവും ദേശാഭിമാനവും ഇല്ലാത്തവർ വളരെ കുറയും മറ്റുനാടുകളിൽ.

II ആഖ്യാപദവും ആഖ്യാതപദവും അടയാളപ്പെടുത്തുക:-

1. ഗതികെട്ടാൽ പുലി പുല്ലു തിന്നില്ല.
2. കളവു മിനുക്കിയാൽ സത്യമാവില്ല.
3. ഇരമ്പും തൊഴിലും ഇരിക്കക്കൊട്ടെ.
4. അമ്പുകൾ കൊണ്ടാൽ, വൃണം കാലത്താൽ നികന്നിടും.
5. ഇന്നലെയാളുമെന്തെന്നറിഞ്ഞില്ല.
6. കൊച്ചുനീർത്തുള്ളിവന്നെന്നെ വിളിച്ചു മധുരസ്വരം.
7. ആലസ്യമാണ്, നമ്മുടെ ശത്രു.

3. 'പുറു വിടരുന്ന്' എന്ന വാക്യം ഒന്നുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കൂ. അതിലെ ആഖ്യാതപദം നാമമാണ്. 'പുറു' എന്ന ശബ്ദം ഒരു വസ്തുവിന്റെ പേരാണ്. 'വ്യക്തം' മാത്രമല്ല, ഗുണനാമവും പ്രതിയാനാമവും ആഖ്യാതമായി വരാം. 'തണുപ്പു കൂട്ടുന്നു', 'ഓട്ടം കേമമായി', ഈ വാക്യങ്ങളിലെ ആഖ്യാപദങ്ങൾ ഏതേതു നാമവിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നു? 'തണുപ്പു', ഒരു ഗുണത്തിന്റെ പേരാണ്. 'ഓട്ടം', ഒരു ക്രിയയുടേയും.

'ഞാൻ പറിക്കുന്നത്' ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ ആകുന്നു, ഈ പദസമൂഹം ഒരു വാക്യമാണല്ലോ. ഇതിലെ ആഖ്യ 'ഞാൻ പറിക്കുന്നത്' എന്ന ഭാഗമാകുന്നു. ഞാൻ എന്ന പദം, പറിക്കുന്നത് എന്ന ആഖ്യാതത്തിലാണ് അന്വയിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ആ പദങ്ങൾ ചേരുമ്പോൾ വാക്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. 'പറിക്കുന്നതും' എന്ന പദത്തിന നാമത്തിന്റെ ധർമ്മമാണുള്ളത്. പറിക്കുന്നതിൽ, പറിക്കുന്നതിനാൽ, എന്നൊക്കെ രൂപമുണ്ടാവാമല്ലോ. ഇങ്ങനെ നാമം പോലെ പ്രയോഗിക്കാവുന്ന വാക്യത്തിന നാമവാക്യം എന്നാണ് സംജ്ഞ. ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നു നാമവാക്യം ആഖ്യയായി വരുമെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. വേറെ ഉദാഹരണം:

- അസത്യം പറയുക നല്ലതല്ല.
- നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതു നടക്കണം.

അഭ്യാസം ൩

I നാമവാക്യം ആഖ്യയായി വരുന്ന വാക്യങ്ങൾ മാത്രം എടുത്തെഴുതുക:-

1. അധർമ്മം ആചരിക്കുന്നതു പാപമാണ്.
2. അധർമ്മം തലപൊക്കുന്നു.
3. പരിശ്രമം വിജയത്തിലേക്കുള്ള സോപാനമാകുന്നു.
4. ഈശ്വരനെ ഭജിക്കുകയാണ് എന്റെ അനുജത്തി.
5. ചൂടുന്ന വെയിലിൽ തൊട്ടുമെന്റെ കാലുപൊള്ളട്ടെ.
6. ഞാൻ വേദന ചൊൽവതില്ല.
7. നേരം പുലർന്നത് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല.
8. ഞാനാണർന്നത് അല്ലം വൈകിയിട്ടാണ്.

4. 'പുറു വിടരുന്ന്', എന്ന വാക്യത്തിലെ ആഖ്യാപദം നാമമാണെന്നു ഗ്രഹിച്ചുവെല്ലോ. ആഖ്യാതമോ? 'വിടരുന്ന്' എന്നതു വർത്തമാനകാലത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തിയാണ് ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ക്രിയാപദം ആകുന്നു. ആഖ്യാതപദങ്ങൾ പ്രായേണ ക്രിയകളായിരിക്കും. എന്നാൽ, സംസ്കൃതത്തിലും മറ്റു പല ഭാരതീയ ഭാഷകളിലും ആഖ്യാതം ക്രിയാപദമായിരിക്കണമെന്നില്ല. എല്ലാ വാക്യങ്ങളിലും 'രാമൻ നല്ലവൻ', 'നി സമർത്ഥൻ തന്നെ', മുതലായ ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക. 'ആകുന്നു', 'ആണ്', 'അത്രെ', ഈ ക്രിയാരൂപങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ചേർത്തു് ആഖ്യാതം ക്രിയാരൂപമാക്കുന്നത് സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ്. ആ ക്രിയകൾക്കൊക്കട്ടെ, തന്നിയെ ആകാംക്ഷാപൂർത്തി വരുത്തുവാൻ ശക്തിയില്ലാതാനും, 'രാമൻ ആകുന്നു', എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിചാരം വ്യക്തമാവില്ലല്ലോ. 'സമർത്ഥനാകുന്നു', 'സുമുഖനാകുന്നു', 'ഉത്സാഹിയാകുന്നു', എന്നിങ്ങനെ ആശയങ്ങളെ പുരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചാലേ വാക്യം പൂർണ്ണമാവുകയുള്ളൂ. 'ആവുക' എന്ന ക്രിയ ആഖ്യാതമായി വരുമ്പോൾ അർത്ഥപൂർത്തിയാക്കുവേണ്ടി അതോടു ചേർക്കുന്ന 'സമർത്ഥൻ', 'സുമുഖൻ' മുതലായ ശബ്ദങ്ങൾ ആഖ്യാതപുരകങ്ങളാണ് എന്നു പറയാം.

ആഖ്യ	ആഖ്യാതപുരകം	ആഖ്യാതം
രാമൻ	നല്ലവൻ	ആകുന്നു.
നി	സമർത്ഥൻതന്നെ	ആണ്.
രാമായണം	ഇതിഹാസം	അത്രെ.

അഭ്യാസം ൪

I ആഖ്യാതപുരകമായ പദം മാത്രം വേർതിരിച്ചെഴുതുക:-

1. കാക്ക കുറുത്തതാകുന്നു.
2. ഞാനതു വിചാരിച്ചതാണു പണ്ടുതന്നെ.
3. ആശയം അഗാധവും പ്രൗഢവുമാണ്.
4. ഹൃദ്യമല്ല, ഭാവനാശൂന്യമായ പദ്യം.
5. ജന്തുക്കളെ ഹിംസിക്കുന്നതു നല്ലതല്ല.
6. നഗരം പ്രശാന്തവും രാത്രി നിശബ്ദവുമായിരുന്നു.
7. ഞാൻ പറഞ്ഞതത്രെ പരമാർത്ഥം.

II ആഖ്യാതപുരകം ചേർത്തു വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുക:-

1. നല്ല കവിത _____ ആകുന്നു.
2. ദുഷ്ടവിത _____ അല്ല.
3. ശത്രുക്കളെ പേടിപ്പിച്ചെന്നവൻ _____ ആണ്.
4. ശത്രുക്കളെ വിശ്വസിക്കുന്നത് _____ അത്രെ.
5. ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെ _____ അല്ല; ഇതു വല്ലാതെ മുഷിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

III ക്രിയാപദമില്ലാതെ ആകാംക്ഷാപൂർത്തി വരുന്ന നാലു വാക്യം എഴുതുക.

5. 'പുറു വിടരുന്ന്' എന്ന വാക്യത്തിലെ ആഖ്യ നാമമാണ് എന്നും, ആഖ്യാതം ക്രിയയാണെന്നും ധരിച്ചുവെല്ലോ. പ്രസ്തുത പദങ്ങളിൽ നാമത്തിനും ക്രിയയ്ക്കും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്താണ്? 'വിടരുക്' എന്ന വ്യാപാരം എന്തിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു? പുവിനെല്ലേ? ക്രിയ ചെയ്യുന്ന വസ്തുവിന് വ്യാകരണത്തിൽ കർത്താവ് എന്നാണ്, സംജ്ഞ. 'ബാലൻ കാവ്യം വായിക്കുന്നു', ഈ വാക്യത്തിലെ വായിക്കുക എന്ന വ്യാപാരം ആരെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്? ബാലനെല്ലേ? 'ബാലൻ' ഈ വാക്യത്തിലെ കർത്താവുപദം ആകുന്നു.

കർത്താവ്	ക്രിയ
പുറ്റ്	വിടരുന്ന്.
ബാലൻ	വായിക്കുന്നു.
ഞാൻ	ഉറങ്ങുന്നു.
നദി	ഒഴുകുന്നു.

അഭ്യാസം ൫

I കർത്താവു ചേർത്തു വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുക:-

1. _____ ചൂടും വെളിച്ചവും തരുന്നു.
2. _____ ആഹ്ലാദവും അറിവും നൽകുന്നു.
3. _____ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.
4. _____ ശത്രുക്കളെപ്പോലും സ്നേഹിക്കുന്നു.

II കർത്താവു അടയാളപ്പെടുത്തുക:-

1. രാമനെ കാത്തു് എത്രനാൾ ഞാൻ ഇരുന്നു!
2. പാടം നീണ്ടുപരന്നു കിടക്കുകയാണ്.
3. കടിലുകളിൽ വിളക്കുകൾ കത്തി.
4. ചേന്നവും നിന്മേനിച്ചെന്തളിർ ചുംബിപ്പാൻ ചേതസ്സു സോന്മേഷം ചാടിടുന്നു.
5. പുത്രനെനുള്ള ശബ്ദം വിധിച്ചു ശതപത്രസമുത്ഭവനെനനു മരിക്ക നി.
6. വരികരികിരി കിളിമകളേ, നി.

III ക്രിയാപദത്തിനും കർത്താവുപദത്തിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്തെന്നു വിശദമാക്കുക.

IV കർത്താവു ചേർക്കുക:-

(രാമനും കൃഷ്ണനുമായുള്ള സംഭാഷണം)
കൃഷ്ണൻ: പറഞ്ഞത് എനിക്കു മനസ്സിലായി. ആവുന്നതൊക്കെ ചെയ്യാം.
രാമൻ: അത്രയും സമ്മതിച്ചുവെല്ലോ. അമ്മതി.
കൃഷ്ണൻ: സമ്മതിച്ചുവന്നേയുള്ളൂ. ശ്രമിക്കാതിരിക്കേയുമില്ല. എങ്കിലും സംശയിക്കുന്നുണ്ട്, ജയം കിട്ടുമോ എന്ന്. എന്തു പറയുന്നു?

6. 'ബാലൻ കാവ്യം വായിക്കുന്നു', എന്ന വാക്യത്തിൽ കർത്താവുപദവും ക്രിയാപദവും മാത്രമല്ലല്ലോ ഉള്ളത്. കാവ്യം എന്ന വാക്കിനു ക്രിയയോടുള്ള ബന്ധമെന്താണ്? ആത് വായിക്കുന്നു, ബാലൻ. ബാലൻ എന്തു വായിക്കുന്നു, കാവ്യം. മറ്റൊരുദാഹരണം കൊണ്ടു് ഈ മാതിരി പദങ്ങളുടെ ബന്ധം കണ്ടെടുക്കുവു വ്യക്തമാക്കാം. 'അമ്മ മകനെ വിളിക്കുന്നു' എന്നൊരു വാക്യം അപഗ്രഥിച്ചുനോക്കൂ. ആരാണ് വിളിക്കുന്നത്? വിളിക്കുക എന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത് ആരാണ്? അമ്മയല്ലേ? ആ പദം വാക്യത്തിലെ കർത്താവുതന്നെ. ആരെയാണ് വിളിക്കുന്നത്? മകനെല്ലേ? ആരെ അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനെ എന്നു ആകാംക്ഷയ്ക്ക് നിവൃത്തി വരുത്തുന്ന പദം കർമ്മമാണ്.

കർത്താവ്	കർമ്മം	ക്രിയ
ബാലൻ	കാവ്യം	വായിക്കുന്നു.
അമ്മ	മകനെ	വിളിക്കുന്നു.
കവി	കവിത	രചിക്കുന്നു.
സഹൃദയൻ	കവിത	ആസ്വദിക്കുന്നു.
വിമർശകൻ	കാവ്യസൗന്ദര്യം	വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

അഭ്യാസം ൬

I കർത്താവു ചേർത്തു വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുക:-

1. _____ അതിഥിയെ സൽക്കരിക്കുന്നു.
2. _____ വീണ വായിക്കുന്നു.
3. _____ കാശ്മീരിൽ ഉഗ്രമായി നടന്നു.
4. _____ മലവെള്ളത്താൽ മുങ്ങിപ്പോയി.
5. _____ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിച്ചു.
6. _____ ചൂടു തട്ടിയാൽ വികസിക്കുന്നു.

II ആകാംക്ഷാപൂർത്തിയാക്കു കർമ്മപദം വേണ്ടവാക്യത്തിൽ മാത്രം അതു ചേർക്കുക:-

1. സൂര്യൻ പ്രകാശിക്കുന്നു.
2. പടയാളി രക്ഷിക്കുന്നു.
3. സത്യം ജയിക്കുന്നു.
4. പോരാളി ജയിക്കുന്നു.
5. ഭക്തൻ ഭജിക്കുന്നു.
6. ഞാൻ വായിക്കുവാൻ അവനോടു _____ തരണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു.

III യഥാസ്ഥാനം കർമ്മം, കർത്താവ് ഈ പദങ്ങൾ ചേർക്കുക.

- ക്രിയ ചെയ്യുന്ന വസ്തു _____
- ക്രിയയുടെ ഫലത്തിന് ആശ്രയമായ വസ്തു _____

7. ആഖ്യയും ആഖ്യാതവും ചേർന്നാണ് വാക്യമാകുന്നത്. അതിനാൽ, കർത്താവുപദം, ഒരു വാക്യത്തിൽ രണ്ടു പദം ഉണ്ടായിരിക്കും. 'പുറു വിടരുന്ന്' എന്ന വാക്യത്തിൽ രണ്ടു പദമേ ഉള്ളൂ. 'ബാലൻ കാവ്യം വായിക്കുന്നു', എന്ന ഉദാഹരണത്തിൽ കർമ്മപദം കൂടി ഉണ്ട്. കർത്താവിലും കർമ്മത്തിലും ക്രിയയിലും അന്വയിക്കുന്ന വാക്കുകളും മിക്ക വാക്യങ്ങളിലും കാണാം. അങ്ങനെ പദങ്ങൾ ഏറ്റുകയും വാക്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കു പോവുകയും ചെയ്യും. 'നാലുമണിക്കു പാശാലയിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്ന ചെറിയ കട്ടികൾ കൈയിൽ പുസ്തകസഞ്ചിയുമായി നാട്ടുസ്വരങ്ങളിലെ വീടുകളിലേയ്ക്കു് ഉത്സാഹപൂർവ്വം പോകുന്നു', എന്ന വാക്യം അപഗ്രഥിക്കുക. 'കട്ടികൾ' ആണ്, ആഖ്യ, 'പോകുന്നു', ആഖ്യാതവും. 'നാലുമണിക്കു പാശാലയിൽ നിന്നു പുറത്തുവരുന്ന ചെറിയ', ഈ ഭാഗം ആഖ്യയിലാണ്, അന്വയിക്കുന്നത്. 'കൈയിൽ പുസ്തകസഞ്ചിയുമായി നാട്ടുസ്വരങ്ങളിലെ വീടുകളിലേയ്ക്കു് ഉത്സാഹപൂർവ്വം' എന്ന ഭാഗമാകട്ടെ, ആഖ്യാതത്തിൽ അന്വയിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കർമ്മത്തോടു ചേരുന്ന പദങ്ങളും വാക്യങ്ങളിൽ കണ്ടുവെന്നുവരാം. ആശയത്തിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് നിർണ്ണയിക്കു പോകുന്ന ആകാംക്ഷയുടെ പൂർത്തിയാക്കു വേണ്ടിടത്തോളം പദങ്ങൾ വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാം; ഇതാണ്, പദങ്ങൾ ഏരിയോ കുറഞ്ഞോ വരുന്നതിനു കാരണം.

ആഖ്യയിൽ അന്വയിക്കുന്ന പദങ്ങൾക്കു ആഖ്യാപരിച്ഛിദമെന്നു പേരുണ്ട്. ആഖ്യാതത്തിൽ അന്വയിക്കുന്നവയ്ക്ക് ആഖ്യാതപരിച്ഛിദമെന്നും കർമ്മത്തോടനുബന്ധിക്കുന്നവയ്ക്ക് കർമ്മപരിച്ഛിദമെന്നും 'പരിച്ഛിദ'ത്തിനു പകരം 'വിശേഷണം' എന്ന പേർ വാക്യാപഗ്രഥനത്തിൽ ലാഘവത്തിനുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കാം.

(എല്ലാ വാക്യങ്ങളിലും കർത്താവുപദമായിരിക്കണമെന്നില്ല, ആഖ്യ, കർമ്മം ആഖ്യയായിവരും ചില വാക്യങ്ങളിൽ. പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി പറിക്കുന്ന പ്രകരണത്തിൽ അതു വിശദമാക്കുന്നതാണ്.)

8. വാക്യങ്ങളെ ആഖ്യ, ആഖ്യാതം, ആഖ്യാപരിച്ഛിദം, ആഖ്യാതപരിച്ഛിദം, കർമ്മം, കർമ്മപരിച്ഛിദം ഇങ്ങനെ അപഗ്രഥിച്ചു നോക്കുന്നത് ആശയഗ്രഹണത്തിനു സഹായമായിരിക്കും. ഈ പ്രവൃത്തിക്കാണ് 'അപോദ്ധാരം' എന്ന് വ്യാകരണത്തിൽ സംജ്ഞ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ഒരു വാക്യം അപോദ്ധരിക്കാം:-

(1) ഉത്തമമായ കാവ്യം ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ വികാരങ്ങളെ സഹൃദയ ഹൃദയങ്ങളിൽ സംക്രമിപ്പിക്കുന്നു.

ആഖ്യാപരിച്ഛിദം	ആഖ്യ
ഉത്തമമായ	കാവ്യം
കർമ്മപരിച്ഛിദം	കർമ്മം
ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ	വികാരങ്ങളെ
ആഖ്യാതപരിച്ഛിദം	ആഖ്യാതം
സഹൃദയഹൃദയങ്ങളിൽ	സംക്രമിപ്പിക്കുന്നു.

(2) പുരയുടെ മുറ്റത്തു വീണുകിടക്കുന്ന പുതിയൊരു മല്ലികാസ്കനം.

ആഖ്യാപരിച്ഛിദം	ആഖ്യ
പുതിയൊരു	മല്ലികാസ്കനം
കർമ്മപരിച്ഛിദം	കർമ്മം
-	-
ആഖ്യാതപരിച്ഛിദം	ആഖ്യാതം
പുരയുടെ മുറ്റത്തുവീണു	കിടക്കുന്നു.

അഭ്യാസം ൭

അപോദ്ധരിക്കുക:-

1. എത്ര ശോഭിച്ചിരുന്നിതൊരു രാജ്ഞി കണക്കയെ, നി.
2. നന്നായ് വിളങ്ങുമൊരു കൗതുകമോ നവാർക്കൻ നൽകട്ടെയെന്നകമലർക്കു വികാസമേറ്റം.
3. മണ്ണാകമി മലയെ വിസ്മയമാകമിപ്പോൾ.
4. അധികം കാലതാമസംകൂടാതെ അയൽരാജ്യത്തിലെ രാജാവ് രാജ്യം ആക്രമിച്ചു.
5. ചെന്നകശ്ശേരിയിൽ ഒരു മഹോത്സവമായിരുന്നു അത്.
6. ഗുണവതിയുടെ വിവാഹസമയത്തു് നിങ്ങൾ അവിടെ സന്നിഹിതനായിരിക്കണം.

പദവിഭാഗം

പദം

പദങ്ങൾ ചേർന്നാണ് വാക്യമാകുന്നതെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ. പദമെന്നുവെച്ചാലെന്നാണ്? അതെങ്ങനെയാണുകൊണ്ട്? 'തവള' എന്ന ശബ്ദം നമ്മുടെ ഭാഷയിലെ ഒരു പദമാണ്; 'തവള' പദമല്ലതാനും. എന്താണ് ഒരു പദമാണെന്നും മറ്റു പദമല്ലെന്നും പറയാൻ കാരണം? 'തവള', ഒരർത്ഥവും ബോധിപ്പിക്കുന്നില്ല. 'തവള' എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ, ഒരു ജീവിയുടെ രൂപം നമുക്ക് ഓർമ്മവരുന്നു. അർത്ഥമുള്ള ശബ്ദമാണ്, പദമെന്ന് ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമായില്ലേ? വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ അർത്ഥമുള്ള ശബ്ദങ്ങൾക്കു ചില രൂപസംസ്കാരങ്ങൾ വേണ്ടിവരും. 'ഉറങ്' എന്ന ശബ്ദം നിദ്രയെ കുറിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ രൂപത്തിൽതന്നെ വാക്യത്തിൽ അതു പ്രയോഗിക്കാവുന്നതല്ല. ഉറക്കം, ഉറങ്ങുന്നു, ഉറങ്ങി ഇങ്ങനെയൊക്കെ രൂപപ്പെടുത്തുമ്പോഴേ പ്രയോഗാർഹത സിദ്ധിക്കുന്നുള്ളൂ. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ അപരങ്ങളും അർത്ഥയുക്തങ്ങളുമായ ശബ്ദങ്ങളാണ്, പദങ്ങൾ എന്നു ധരിക്കണം. 'ആശയങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ള ഉപകരണം ആകുന്നു, ഭാഷ', എന്ന വാക്യത്തിൽ എത്ര പദങ്ങളുണ്ട്?

'തവള' എന്ന അർത്ഥയുക്തമായ ശബ്ദം, അർത്ഥരഹിതങ്ങളായ ഏതാനും വർണ്ണങ്ങൾ ചേർന്നുണ്ടായതാണ്. ത് + അ, വ് + അ, ഉ് + അ, ഇങ്ങനെ ആ പദത്തെ വിഭജിക്കാം. ആറു വർണ്ണങ്ങൾ ചേർന്നാണ്, അർത്ഥവത്തായ ഒരു ശബ്ദമായി പരിണമിച്ചത്. 'കിളി' എന്ന വാക്ക് ഇതുപോലെ അപഗ്രഥിച്ചുനോക്കൂ. ക് + ഇ, ഉ് + ഇ, എന്നിങ്ങനെ നാലു വർണ്ണം അല്ലെങ്കിൽ ധ്വനി ഈ പദത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അഭ്യാസം ൮

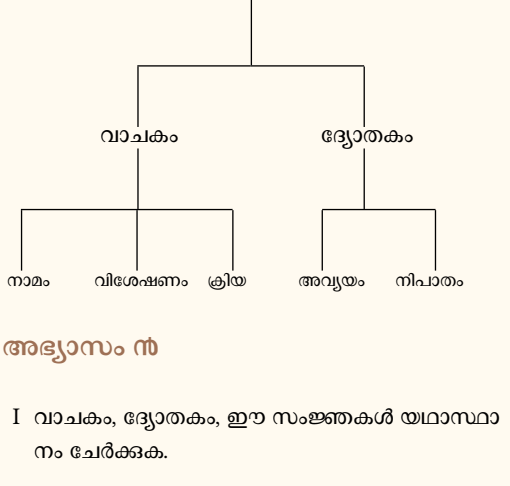
- I വിട്ടുപോയ പദംചേർത്തു വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുക:-
1. _____ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ള ഉപകരണമാണ്, ഭാഷ.
 2. അർത്ഥയുക്തവും _____ ആയ ശബ്ദമാണ്, പദം.
 3. സാകാക്ഷങ്ങളായ പദങ്ങൾ ചേർന്ന് _____ ആകുന്നു.
 4. വാക്യങ്ങളെ _____ ആയും, _____ വർണ്ണങ്ങളായും അപഗ്രഥിക്കാം.
 5. വാക്യത്തിലെ ഉദ്ദേശ്യം _____, വിധേയം ആഖ്യാതവും ആണെന്നു പൊതുവെ പറയാം.

- II താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പദങ്ങളെ വർണ്ണങ്ങളാക്കി വേർതിരിക്കുക:-
- (1) കല, കീരി, ഉളി.
 - (2) ഉലക്, അളവ്, വാൾ, കൺ.
 - (3) ഗ്രന്ഥം, അന്ധത, സായാഹ്നം, പുസ്തകം, നിഷ്ഠ.

- III അർത്ഥയുക്തങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങൾ ആക്കുക:-
- പ് + അ + റ് + അ + വ് + അ.
 അ + ഴ് + അ + ക് + ഉ്.
 സ് + ആ + ഗ് + അ + ര് + അ + മ്.
 ഇ + ല് + അ + വ് + ഉ്.

വാചകവും ദ്രോതകവും

- (i) അർത്ഥമുള്ള ശബ്ദമാണല്ലോ, പദം. ആ അർത്ഥത്തിന്റെ സ്വഭാവം ആസ്പദമാക്കി, പദങ്ങളെ പല വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'നെടിയ ചമ്പകം പൂത്തു' എന്ന വാക്യം അപഗ്രഥിച്ചു പരിശോധിക്കുക. 'ചമ്പകം' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഒരു മരമാണ്. 'നെടിയ' എന്ന പദം, ആ ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഏതു വൃക്ഷത്തേയും കുറിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള 'ചമ്പകം'ത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ അത്ര വ്യാപകമല്ലാതാക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. 'പൂത്തു', 'കാലാനുബദ്ധമാ' ഒരു പ്രവൃത്തിയെയാണ്, കുറിക്കുന്നത്. ഒരു വസ്തുവിനെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന 'ചമ്പകം', നാമം; ആ പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ ഭേദിപ്പിക്കുന്ന 'നെടിയ' എന്ന ശബ്ദം, വിശേഷണം; കാലാദിബന്ധങ്ങളോടു കൂടിയ വ്യാപാരം അർത്ഥമായ 'പൂത്തു' എന്ന വാക്ക് ക്രിയ, അല്ലെങ്കിൽ, കൃതി.
- (ii) നാമം, വിശേഷണം, ക്രിയ, ഈ മൂന്നു വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ശബ്ദങ്ങൾക്കും സ്വന്തമായ അർത്ഥമുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമായില്ല. മറ്റു ചില ശബ്ദങ്ങൾ നമുക്കു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. 'രാമായണം എന്ന കാവ്യം', 'വാല്മീകിയും വ്യാസനും', 'പുരാണമോ ഇതിഹാസമോ', ഈ പദ സമൂഹങ്ങളിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'എന്ന', 'ഉം', 'ഓ', 'ഇവയ്ക്ക് സ്വന്തമായൊരർത്ഥമില്ല. 'എന്ന' എന്ന വാക്ക് 'രാമായണം', 'കാവ്യം', ഈ പദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അഭേദത്തെ ദ്രോതിപ്പിക്കുന്നു. 'വാല്മീകി', 'വ്യാസൻ', ഈ രണ്ടു നാമങ്ങളെ സമുച്ചയിക്കുവാനാണ്, 'ഉം' ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. 'ഓ' വികല്പം ദ്രോതിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റു പദങ്ങളിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചു നിർത്തിയാൽ, ഇവയ്ക്ക് തനിയെ ഒരർത്ഥം ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യമില്ല. അതിനാൽ നാമക്രിയാവിശേഷണങ്ങളുടേയും, അവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മാത്രം സ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഈ ശബ്ദങ്ങളുടേയും, സ്വഭാവം വിഭിന്നമാണെന്നു തെളിയുന്നു. നാമവും വിശേഷണവും കൃതിയും സ്വതന്ത്രമായി ഒരർത്ഥത്തെ വചിക്കുന്നതിനാൽ അവ 'വാചകം' എന്ന ഇനത്തിൽ പെടുന്നു. പദങ്ങൾക്കോ വാക്യങ്ങൾക്കോ ഉള്ള ബന്ധം സ്പഷ്ടമാക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ 'ദ്രോതകം' എന്ന വിഭാഗത്തിലാണ് അടങ്ങുന്നത്.
- (iii) ദ്രോതകങ്ങളെത്തന്നെ രണ്ടുതരമായി തിരിക്കാമെന്നു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ സശ്രദ്ധം പരിശോധിച്ചാൽ സുഗ്രഹമാവും. 'പറ്റുക' എന്ന വാക്കിന് ഒട്ടിച്ചേരുക എന്ന് അർത്ഥമുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ, ആ പദം വാചകമാണ് എന്നു സ്പഷ്ടമത്രെ. 'രാമനെപ്പറ്റി എനിക്ക് ഒന്നും പറയാനില്ല', എന്ന വാക്യത്തിൽ ആ ശബ്ദം ദ്രോതകമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. എന്ന്, എങ്കിലും, എന്നാൽ, ഇത്യാദി ദ്രോതകശബ്ദങ്ങളും വാചകപദങ്ങളിൽ നിന്നു പിറന്നിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. 'ഉം', 'ഓ', 'എ', 'ഈ' മുതലായ ശബ്ദങ്ങൾ നാമാദികളുടെ നിലയിൽ നിന്നു ഭൂതം വന്നുണ്ടായ ദ്രോതകങ്ങളല്ല. അവ ബന്ധം ദ്രോതിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളായിട്ടുതന്നെയാണ്, ഭാഷയിൽ പിറന്നത്.
- വാചകപദങ്ങൾ അർത്ഥലോപം വന്ന് ദ്രോതകങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്ക് അവ്യയങ്ങളെന്നാണ്, പേര്. ശുദ്ധ ദ്രോതകങ്ങൾ നിപാതങ്ങളാകുന്നു.
- ശബ്ദങ്ങളുടെ ഈ വിഭജനം സുഗ്രഹമാകാൻ പട്ടിക വരച്ചു താഴെ ചേർക്കാം.

അഭ്യാസം ൯

- I വാചകം, ദ്രോതകം, ഈ സംജ്ഞകൾ യഥാസ്ഥാനം ചേർക്കുക.
- (i) സ്വയം ഒരർത്ഥം കുറിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള ശബ്ദം _____ ആകുന്നു.
 - (ii) പദങ്ങളുടേയും വാക്യങ്ങളുടേയും ബന്ധം കുറിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്ന ശബ്ദം _____ ആകുന്നു.
 - (iii) നാമവും ക്രിയയും വിശേഷണവും _____ എന്ന വിഭാഗത്തിലും, അവ്യയവും നിപാതവും _____ എന്ന വിഭാഗത്തിലും പെടുന്നു.
- II (1) നിപാതാവ്യയങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം സോദാഹരണം വിവരിക്കുക.
- (2) വ്യാപാരത്തിനു പുറമേ, താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ക്രിയാപദങ്ങൾ എന്തർത്ഥം കൂടി കുറിക്കുന്നു?
- പൂക്കുന്നു, പൂത്തു, പൂക്കും
 തളിർത്തില്ല, തളിർത്തു, തളിർക്കും
- III വിശേഷണ പദങ്ങൾ, നാമപദങ്ങൾ, ഇവ മാത്രം തിരിച്ചെഴുതുക.
- (1) പച്ചക്കറളിക്കലകൾക്കിടയിലെ മെച്ചത്തിൽ നന്നായ് പഴുത്ത പഴങ്ങളും
 - (2) ആലസ്യമാണു മുഖമൊട്ടു കനിച്ചു വേർത്ത ഫാലസ്ഥലം മുദ്ര കരത്തളിർ കൊണ്ടു താങ്ങി.
 - (3) ചൂടുവെള്ളത്തിൽ ചാടിയ പച്ച പച്ചവെള്ളം കണ്ടാൽ പേടിക്കും.
 - (4) കളിർത്ത പൈന്തെനൽ കുരുന്തപ്പൂക്കളെക്കുറിച്ചു മെല്ലെന്നു വിളിപ്പു മോഹനം.
- IV ദ്രോതകപദങ്ങൾ മാത്രം തിരിച്ചെഴുതുക.
- (1) ഭേദം പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവരും കള്ളു കുടിച്ചു മുടിക്കുന്നവരും.
 - (2) നിന്നെച്ചൊല്ലിയുമില്ല കില്ലിനിയെനിക്കുമല്ലയെച്ചൊല്ലിയും.
 - (3) എന്നാലും താതനല്ലേ, പുനരവിടെ നടക്കുന്നതും യാഗമല്ലേ.
 - (4) പാർത്തറിഞ്ഞിട്ടുവാണെന്നപോലെ
 - (5) മലയാളത്തിലെ ആഖ്യാനികാകാരന്മാരിൽ സി. വി. രാമൻപിള്ളയോളം പ്രശസ്തി മറ്റാരും നേടിയിട്ടില്ലെന്ന പരമാർത്ഥം ആരും സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ, സാമുദായികനോവലുകൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ ചത്തുമേനോൻ തന്നെയാണ് പ്രഥമഗണനീയൻ.

വാക്യവിഭാഗം

ചുർണ്ണിക

പദാർത്ഥങ്ങൾ ചുട്ടുകൊണ്ടു വികസിക്കുന്നു.

സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ല.

പശുക്കൾ മേഞ്ഞു നടക്കുന്ന പച്ചമൈതാനങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലുണ്ട്.

ഒന്നാമത്തെ വാക്യം, പദാർത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കേവലമായ ഒരു ആശയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവയെ പരാമർശിക്കുന്ന അന്യവിചാരം ആ വാക്യത്തിൽ കലർന്നിട്ടില്ല. രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ സൂര്യനെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു വിചാരം മാത്രമേ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മൂന്നാമത്തെ വാക്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം വ്യത്യസ്തമാണ്. 'പശുക്കൾക്ക്' വിധേയമായ ഒരു ആഖ്യാതവും 'മൈതാനങ്ങൾ'ക്ക് വിധേയമായ മറ്റൊരു ആഖ്യാതവും അതിലുണ്ട്. രണ്ടാശയങ്ങൾ തുതീയവാക്യത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം. ഒന്നും രണ്ടും ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഓരോ ആഖ്യാതവും ഓരോ ആഖ്യാതവും മാത്രമേയുള്ളുവല്ലോ. കേവലമായ ഒരാശയത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വാക്യമാണ് ചുർണ്ണിക. ഒന്നും രണ്ടും വാക്യങ്ങൾ ചുർണ്ണികകളാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഉദാഹരണം ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

അഭ്യാസം ൧൦

I ചുർണ്ണികവാക്യം മാത്രം അടയാളപ്പെടുത്തി, ആഖ്യാതയും ആഖ്യാതവും എടുത്തെഴുതുക:-

1. കാളിദാസൻ ശാകന്തളം എന്ന വിഖ്യാതനാടകം നിർമ്മിച്ചു.
2. ശത്രുക്കൾ ആക്രമിച്ച നഗരം നശിച്ചുപോയി.
3. ദശരഥൻ നിശ്ചയിച്ച രാമാഭിഷേകം കൈകേയി മുടക്കിക്കളഞ്ഞു.
4. ഗാന്ധിജി അഹിംസാവാദിയാണ്.
5. മുല്ലപ്പമ്പൊടിയേറ്റുകിടന്നാൽ കല്ലിനമുണ്ടാമൊരു സൗരഭ്യം.
6. ഈടാർന്നുവായ്ക്കുമനുരാഗനദിക്കു വിഘ്നം കൂടാത്തൊഴുക്കനുവദിക്കുകയില്ല ദൈവം.

(ചുർണ്ണികവാക്യത്തിൽ വിധേയമായ അംശം തന്നെയാണെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം ആഖ്യാതങ്ങളാവാം. 'രാമനും കൃഷ്ണനും ഇന്നലെ വന്നു'; 'കാറ്റും മഴയും ദുസ്സഹമായി ത്തിർന്നു'; 'നദിയും കടലും തമ്മിൽ ചേരുന്നു'; ഇത്യാദി വാക്യങ്ങൾ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. എന്നാൽ മുഖ്യ ക്രിയ വിഭിന്നകാലങ്ങളിലോ വിഭിന്നസ്ഥലങ്ങളിലോ നടക്കുന്നതാണെങ്കിൽ രണ്ടാഖ്യാതങ്ങളുള്ള വാക്യം ചുർണ്ണികയല്ല. ഉദാ:- രാമൻ ഇന്നലെ കൊല്ലത്തു നിന്നും കൃഷ്ണൻ ഇന്നു തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും വന്നു. കാറ്റ് ഇന്നലെയും മഴ ഇന്നും തുടങ്ങി.)

II ചുർണ്ണികവാക്യങ്ങളെ അപോദ്ധരിക്കുക:-

1. കാണാൻ വരുന്നവരെയെപ്പൊഴുതേ കരിങ്കൽത്തുണാക്കി നിർത്തിടുമതിൽ സുഷമേന്ദ്രജാലം.
2. കൂടും കാർമുകിലാലകാല തിമിരം വ്യാപിച്ചു.
3. മായുന്നിതാ കാടും കായലുമക്കടൽത്തീരകളും സഹ്യാദ്രികൂടങ്ങളും.
4. മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു ജന്തുക്കളുടെ കൊഴുപ്പുകൾ കൂടിയേ കഴിയൂ.
5. ആ രാജകുമാരി ശാസ്ത്രകാരന്മാരേയും കവികളേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു.
6. ലാഹൂർ നഗരത്തിനടുത്ത് ആ കവയിത്രിയുടെ ശവകുടീരം ഇന്നും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്.

(ആഖ്യ, ആഖ്യാപരിച്ഛദം, കർമ്മം, കർമ്മപരിച്ഛദം, ആഖ്യാതം, ആഖ്യാതപരിച്ഛദം, ഇവ പട്ടികവരച്ചുവേർതിരിച്ചെഴുതണം. കർമ്മം ആഖ്യയായി വരുന്ന വാക്യമുണ്ടാവും.)

ഉദാ:- രാവണൻ രാമനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു; നഗരം ശത്രുക്കളാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു; പക്ഷി വേടനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു.)

ചുർണ്ണികവാക്യം അപോദ്ധരിക്കുന്നതിനുള്ള മാതൃക:-

1. ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ സംഭാവനയായ ആറ്റംബോംബ് ലോകത്തെ ഇന്നു വല്ലാതെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

<u>ആഖ്യാപരിച്ഛദം</u>	<u>ആഖ്യ</u>
ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ സംഭാവനയായ	ആറ്റംബോംബ്
<u>കർമ്മപരിച്ഛദം</u>	<u>കർമ്മം</u>
”	ലോകത്തെ
<u>ആഖ്യാതപരിച്ഛദം</u>	<u>ആഖ്യാതം</u>
ഇന്ന്, വല്ലാതെ	ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ചുർണ്ണികവാക്യം.

(ആറ്റംബോംബിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കേവലവിചാരമേ ഈ വാക്യത്തിലുള്ളൂ.)

2. കാമമോഹിതനായ പക്ഷി വിശന്നു വലഞ്ഞ വേടനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

<u>ആഖ്യാപരിച്ഛദം</u>	<u>ആഖ്യ</u>
കാമമോഹിതനായ	പക്ഷി
<u>കർമ്മപരിച്ഛദം</u>	<u>കർത്താവ്</u>
വിശന്നു വലഞ്ഞ	വേടനാൽ

(കർത്തരിപ്രയോഗത്തിൽ കർത്താവും കർമ്മണിപ്രയോഗത്തിൽ കർമ്മവുമാണ്, ഉദ്ദേശ്യം. വാക്യത്തിലെ ഉദ്ദേശ്യമാണ് ആഖ്യ എന്നു മുൻപുതന്നെ പഠിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർമ്മിക്കുക.)

ക്രിയ

മുറ്റവിന പറ്റവിന

കാലാഭ്യർത്ഥവിശേഷങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു വ്യാപാരത്തെക്കുറിക്കുന്ന ശബ്ദമാണല്ലോ, ക്രിയ. വിന എന്ന മലയാളവാക്കിനും അതുതന്നെയാണ്, അർത്ഥം. ചില വിനകൾ (ക്രിയാപദങ്ങൾ) വാക്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായിരിക്കും; ചിലത്, അസ്വതന്ത്രമായിരിക്കും. മറ്റു പദങ്ങളുടെ അംഗമായ വിനയാണ്, അസ്വതന്ത്രമാവുന്നത്. അന്യ പദങ്ങളുടെ അംഗമല്ലാത്ത വിന സ്വതന്ത്രമാകുന്നു. സ്വതന്ത്രക്രിയ പൂർണ്ണമാണ്, പ്രധാനമാണ്. അസ്വതന്ത്ര ക്രിയ, അപൂർണ്ണവും അതുകൊണ്ടുതന്നെ അപ്രധാനവുമാകുന്നു. ഉദാഹരണംകൊണ്ട് ക്രിയകളുടെ ഈ അന്തരം വിശദമാക്കാം.

‘പട്ടം ആകാശത്തിൽ ഉയർന്നു’, ഈ വാക്യം ആകാംക്ഷാപൂർത്തിയാക്കുന്ന പദസമൂഹമാണ്. പട്ടം എന്തുചെയ്യുന്നു? ആകാശത്തിൽ ഉയർന്നു. ഇതിലെ ക്രിയാപദം മറ്റൊരു പദത്തിന്റെ അംഗമല്ല. ‘ആകാശത്തിൽ ഉയർന്നുപട്ടം’, എന്നു വാക്യരൂപം മാറുമ്പോൾ ആകാംക്ഷ ശമിക്കുന്നില്ല. ‘പട്ട’ത്തിനെപ്പറ്റി എന്തോ പറയുവാനുണ്ട് എന്നു ശ്രോതാക്കൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടല്ലോ. പൂർണ്ണക്രിയയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്, വാക്യം അപൂർണ്ണമായിത്തോന്നുന്നത്. ‘ഉയർന്നു’ എന്ന വിന പട്ടത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ആ അപൂർണ്ണക്രിയാപദം പട്ടം എന്ന നാമത്തിന്റെ അംഗമായി അതിനോടു ചേർന്നു നിൽക്കുന്നു. സ്വതന്ത്രമായ ക്രിയ മുറ്റവിനയാണ്; അതിന്, അംഗിക്രിയ, എന്നും പൂർണ്ണക്രിയയെന്നും കൂടി സംജ്ഞകളുണ്ട്. അസ്വതന്ത്രമായ ക്രിയ പറ്റവിനയാണ്. അതിനുതന്നെയാണ്, അംഗക്രിയയെന്നും അപൂർണ്ണക്രിയയെന്നും പേരിട്ടിരിക്കുന്നത്. ആകാംക്ഷാപൂർത്തി വരണമെങ്കിൽ മുറ്റവിനയിൽ വാക്യം അവസാനിക്കണം. പറ്റവിനയിൽ അവസാനിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ അന്യവാക്യങ്ങളുടെ അംഗങ്ങളായിരിക്കും.

<u>മുറ്റവിന</u>	<u>പറ്റവിന</u>
ഉയർന്നു	ഉയർന്നു

നാമത്തിന്റെ അംഗമായി നിൽക്കുന്ന പറ്റവിന മാത്രമേ ഉദാഹരണത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളൂ. ക്രിയകളുടെ അംഗമായിട്ടും അപൂർണ്ണക്രിയകൾ വരും. “പട്ടം ആകാശത്തിൽ ഉയർന്ന് വളരെ നേരം പറന്നു. അതു കാണുവാൻ കുട്ടികൾ വന്നു”. ഈ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക. ‘ഉയർന്ന്’ എന്ന പറ്റവിന പറന്നു എന്ന മുറ്റവിനയുടെ അംഗമാകുന്നു. ‘കാണുവാൻ’ എന്നതു വന്നു എന്ന പൂർണ്ണക്രിയയിലാണ് അന്വയിക്കുന്നത്. വാക്യങ്ങളെ വകതിരിച്ചു പഠിക്കുവാൻ വേണ്ടിടത്തോളം മാത്രമേ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മുറ്റവിനയേയും പറ്റവിനയേയും കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്നുള്ളൂ.

വേറെ ഉദാഹരണം:-

1. മുറ്റത്തൊരറ്റത്തൊരു പുത്തിലഞ്ഞി മുറ്റിത്തഴച്ചങ്ങനെ നിന്നിരുന്നു.

<u>മുറ്റവിന</u>	<u>പറ്റവിന</u>
നിന്നിരുന്നു	മാറി, തഴച്ചു

2. കടഞ്ഞെടുത്ത വൈരംപോലെ, സംസ്കാരങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞ കുമാരൻ പ്രകാശിച്ചു.

<u>മുറ്റവിന</u>	<u>പറ്റവിന</u>
പ്രകാശിച്ചു	കടഞ്ഞു, എടുത്തു, കഴിഞ്ഞു

അഭ്യാസം ൧൧

- I മുറ്റവിന, പറ്റവിന, ഈ പദങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനം ചേർത്തു വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുക:-
- (i) നാമത്തിന്റേയോ ക്രിയയുടേയോ അംഗമായി പ്രയോഗിക്കുന്ന ക്രിയാപദമാണ്, _____.
 - (ii) മറ്റൊരു പദത്തിന്റെ അംഗമല്ലാതെ പ്രയോഗിക്കുന്ന ക്രിയാപദമാണ്, _____.
 - (iii) വാക്യത്തിന്റെ ആശയം പൂർണ്ണമാകുന്നതിനു _____ പ്രയോഗിക്കണം.
 - (iv) _____ യിൽ അവസാനിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ മുറ്റവാക്യങ്ങളുടെ അംഗങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ വിശേഷണങ്ങൾ, ആയിരിക്കും.
- II മുറ്റവിനകളും പറ്റവിനകളും തിരിച്ചെഴുതുക:-
- (i) ‘ചുവന്നു പച്ചച്ചു വെള്ളത്തു മേലേ ചുറ്റിപ്പറക്കുന്നു പതാക നീളെ’.
 - (ii) ‘ഉടൻ മഹാദേവിയിടത്തുകൈയാലഴിഞ്ഞ വാർ പൂങ്കുഴലൊന്നൊതുക്കി ജ്വലിച്ച കൺകൊണ്ടൊരു നോക്കുനോക്കി പാർശ്വസ്ഥനാകും പതിയോടൂരച്ചാൾ’.
 - (iii) തടിച്ച തിരമാല; പരന്ന കൂരിരുളു്; അലറുന്ന കൊടുങ്കാറ്റ്; ഇരമ്പുന്ന പുഴ; ഓളങ്ങളടിച്ചു വഞ്ചിമുങ്ങാതെ കരയ്ക്കുകുടുവാൻ വളരെ വിഷമിച്ചു.

വാക്യവിഭാഗം II

സങ്കീർണ്ണകം

ചുർണ്ണികാവാക്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം വിശദമാക്കുന്ന പ്രകരണത്തിൽ, അതിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നതു മറന്നിരിക്കയില്ലല്ലോ. അത് ഇവിടെ വീണ്ടും അപഗ്രഥിച്ച്, ചില സാമാന്യ തത്വങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം:

‘പശുക്കൾ മേഞ്ഞു നടക്കുന്ന പച്ച മൈതാനങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലുണ്ട്’. പശുക്കളേയും പച്ച മൈതാനങ്ങളേയും സംബന്ധിക്കുന്ന രണ്ടാശയമാണ്, ഈ വാക്യത്തിലുള്ളത്. ഏതാശയമാണ് പ്രധാനം? ‘ഉണ്ട്’ എന്ന ആഖ്യാതം മുറ്റുവിനയാണ്. വാക്യത്തിന്റെ ആകാംക്ഷാപൂർത്തിയാക്കുവാൻ ആ പദത്തിലാണല്ലോ. അതിന്റെ ആഖ്യ ‘പച്ച മൈതാനങ്ങൾ’ ആകുന്നു. ‘പശുക്കൾ മേഞ്ഞു നടക്കുന്ന’ എന്ന വാക്യം ഈ പ്രധാന വാക്യത്തിന്റെ അംഗമാണ്. ‘മേഞ്ഞു നടക്കുന്ന’ എന്ന അപൂർണ്ണാവ്യായം ‘പച്ച മൈതാനങ്ങൾ’ എന്ന നാമത്തിലാണല്ലോ അന്വയിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ അംഗവാക്യത്തോടുകൂടിയ അംഗിവാക്യം സങ്കീർണ്ണമാകുന്നു. ചുർണ്ണികയിൽ അംഗവാക്യങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇതാണ് രണ്ടു വിഭാഗത്തിനും തമ്മിലുള്ള അന്തരം.

അപോദ്ധാരം

<u>അംഗവാക്യം</u>	<u>അംഗിവാക്യം</u>
A. പശുക്കൾ മേഞ്ഞു നടക്കുന്ന	B. പച്ച മൈതാനങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലുണ്ട്.

A. <u>ആഖ്യ</u>	<u>ആഖ്യാതം</u>
പശുക്കൾ	മേഞ്ഞു നടക്കുന്ന

(നടക്കുന്ന എന്ന അപൂർണ്ണാവ്യായം അംഗിവാക്യത്തിലെ ആഖ്യയായ ‘പച്ച മൈതാനങ്ങൾ’ എന്ന നാമത്തിൽ അന്വയിക്കുന്നു.)

B. <u>അംഗിവാക്യം</u>	<u>ആഖ്യ</u>	<u>ആഖ്യാപരിച്ഛേദം</u>
പച്ചമൈതാനങ്ങൾ	ഗ്രാമങ്ങളിൽ	ഉണ്ട്.

വാക്യം, സങ്കീർണ്ണകം.

2. ഉദാഹരണത്തിലെ അംഗവാക്യം നാമത്തിൽ അന്വയിക്കുന്നതിനാൽ, അതിനു നാമവിശേഷണവാക്യം എന്നു സംജ്ഞ കൊടുക്കാം.

അഭ്യാസം ൧൨

I അംഗവാക്യങ്ങളും അംഗിവാക്യങ്ങളുമായി തിരിച്ച് നാമത്തിൽ അന്വയിക്കുന്ന വിശേഷണവാക്യങ്ങൾ മാത്രം അടയാളപ്പെടുത്തുക. നാമത്തിൽ അന്വയിക്കാത്ത അംഗവാക്യങ്ങളേതെല്ലാമാണെന്ന് അക്കമിട്ടു കാണിക്കുകയും വേണം.

- (i) നാം നിവസിക്കുന്ന കേരളം ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ ഒരു രാജ്യമാകുന്നു.
- (ii) എന്റെ നാടിന്റെ നാമധേയം ഞാൻ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചുപോയേക്കാം.
- (iii) ഓണക്കാലത്തു കുട്ടികൾ പൂ പഠിക്കാൻ നടക്കുന്ന കാഴ്ച ആരെയാണ് ആഹ്ലാദിപ്പിക്കാത്തത്?
- (iv) അനുജൻ ഉറങ്ങുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ, ജ്യേഷ്ഠൻ കിടന്നിരുന്ന മഞ്ചത്തിന്റെ സമീപത്തു് ഒരു വിളക്കു കത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
- (v) ആടിക്കലഞ്ഞ നറുമുല്ലകൊടുത്ത പുറു ചൂടിക്കുഷീരവലകമാരികൾ വന്നിടുന്നു.

3. എല്ലാ അംഗവാക്യങ്ങളും നാമത്തിലന്വയിക്കുന്നവയല്ലെന്നു മുകളിൽ തന്നിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന്, മനസ്സിലായല്ലോ. ‘യുദ്ധം ഉണ്ടായാൽ, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും നശിക്കും’ എന്ന ഭാഗമാണ്, അംഗി. ‘യുദ്ധം ഉണ്ടായാൽ’ എന്ന അപൂർണ്ണാവ്യായം അംഗിവാക്യത്തിലെ പൂർണ്ണാവ്യായമായ ‘നശിക്കും’ എന്ന ക്രിയാപദത്തിൽ അന്വയിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ ഉദാഹരണത്തിലെ അംഗവാക്യം ക്രിയാവിശേഷണമാണ്.

അപോദ്ധാരം

A. യുദ്ധം ഉണ്ടായാൽ	B. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും നശിക്കും.

A. <u>അംഗവാക്യം</u>	<u>ആഖ്യ</u>	<u>ആഖ്യാതം</u>
യുദ്ധം—	ആഖ്യ	ഉണ്ടായാൽ—
ഉണ്ടായാൽ—	ആഖ്യാതം	

(ഈ അപൂർണ്ണാവ്യായം അംഗിവാക്യത്തിലെ നശിക്കും എന്ന ക്രിയയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.)

B. <u>അംഗിവാക്യം</u>	<u>ആഖ്യ</u>	<u>ആഖ്യാപരിച്ഛേദം</u>	<u>ആഖ്യാതം</u>
എല്ലാ	രാജ്യങ്ങളും	നശിക്കും.	

(ക്രിയാവിശേഷണമായ അംഗവാക്യത്തോടുകൂടിയ അംഗിവാക്യം—സങ്കീർണ്ണകം.)

4. നാമത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനു മുൻപുതന്നെ നിങ്ങൾ പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ‘ഭൂമി ചലിക്കുന്നത് നാം അറിയുന്നില്ല’ എന്ന വാക്യത്തിലെ കർമ്മം നാമവാക്യമാണെന്നു സുഗ്രഹമാണല്ലോ.

ഈ വിചിന്തനങ്ങളിൽ നിന്നു മുഖ്യമായി തെളിയുന്ന തത്വമെന്തെല്ലാമാണ്? ചുർണ്ണിക ഒരു കേവല വാക്യമാണ്. അതിൽ അംഗവാക്യങ്ങളുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അംഗവാക്യങ്ങളോടുകൂടിയ അംഗിവാക്യം സങ്കീർണ്ണമാകുന്നു. അംഗവാക്യങ്ങൾ മൂന്നിനുമായി തിരിക്കാം; നാമവാക്യം, നാമവിശേഷണവാക്യം, ക്രിയാവിശേഷണവാക്യം.

അഭ്യാസം ൧൩

അപോദ്ധരിക്കുക:-

1. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഭരണമാണ് നല്ലത്.
2. വലിയ മഹർഷികൾ ചൊന്നാൽ ഫലമാ വാക്കിന്റെ പിന്നിലോടിവരും.
3. സ്വാതന്ത്ര്യം ജന്മാവകാശമാണെന്ന് ബാലഗംഗാധരതിലകൻ തുറന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഭാരതവണ്ഡം സ്വേച്ഛപോലെ ഭരിച്ചിരുന്ന വെള്ളക്കാർ കോപാക്രാന്തരായി അദ്ദേഹത്തെ കാരാഗൃഹത്തിലടച്ചെങ്കിലും പാണ്ഡിത്യവും സ്വഭാവമഹത്വവും ആദരിച്ചിരുന്ന ചില മഹാപുരുഷന്മാർ ആ പ്രവൃത്തി അധികേഷപിക്കുവാൻ മുൻപോട്ടു വന്നു.
4. കബേരൻ ക്രോധിച്ചു ശപിച്ച യക്ഷൻ പ്രിയതമയെ പിരിഞ്ഞു വിഷണ്ണനായി രാമഗിരിയിലെ ആശ്രമങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ എല്ലാവരുടേയും കണ്ണുകൾ കുളിർപ്പിക്കുന്ന വർഷകാലം വന്നു ചേർന്നു.
5. ഞാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ നീ ആപത്തിൽ ചാടുമായിരുന്നില്ല.
6. അധർമ്മം ക്ഷയിക്കാതെ, ധർമ്മം വളരുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുമോ?

(തുടരും...)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്തനായ കവിയും ഉപന്യാസകാരനും സർവ്വകലാശാല അദ്ധ്യാപകനുമായിരുന്ന ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് 1901 ജൂൺ 3-ന് നെല്ലിക്കാമ്പള്ളി വാര്യത്ത് ശങ്കരവാര്യരുടേയും വടക്കിനി മാരാത്ത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മാരാസ്യാരുടേയും മകനായി എറണാകുളം ജില്ലയിലെ കാലടിക്കടുത്തുള്ള നായത്തോട് എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. 17-ാം വയസ്സിൽ ഹൈസ്കൂളായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1937-ൽ എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1956-ൽ അദ്ധ്യാപക ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ്, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, രാജ്യസഭാംഗം എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1978 ഫെബ്രുവരി 2-ന് അന്തരിച്ചു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിറ്റിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ്പ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്റ്റാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്റ്റാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിറ്റുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം - കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ - എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: info@sayahna.org.
- പ്രതികരണങ്ങൾ info@sayahna.org എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉന്മേജനം നൽകുന്നതാണ്.